

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 376)

Sep (1) / 2022

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	4
3. தத்வ த்ரயம்.....	5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	7
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	13

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 196)

14. இதி ஏவம் அங்கோபாங்காநாம் மந்த்ரா த்வாதச கீர்த்திதா:

அலங்கார அஸ்திர மந்த்ராம்ஸ்து ப்ருவத்யா மே நிசாமய

பொருள் – இதுவரை பதினோரு அங்கம் மற்றும் உப-அங்க மந்த்ரங்கள் குறித்துக் கூறினேன். அடுத்து, ஆபரணங்கள் மற்றும் ஆயுதங்கள் குறித்த மந்த்ரங்களைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

15. கௌஸ்துபோ வ்யோம ஸம்பிந்ந: பரமாத்மா தத: பரம்

ஊர்த்வ அத: அநலஸம்பிந்ந ஊர்ஜேந அபி ஸமந்வித:

16. ஸ்ருஷ்டி க்ருத் ஸம்யுதோ மூர்த்நி கௌஸ்துபோ வ்யாபிஸம்யுத:

நமஸ்க்ருதிஸ்தத: பச்சாத்தத: பச்சாத் ப்ரபாத்மநே

17. கௌஸ்துபாய தத: ஸ்வாஹா ப்ரணவாத்யஸ்து கௌஸ்துப:

மந்த்ர: ஷோடசவர்ண: அயம் ஸர்வகர்ம ப்ரஸாதக:

பொருள் – முதலில் கௌஸ்துபம் குறித்து உரைக்கிறேன். இதனால் கூறப்படுபவன் பரமாத்மா ஆவான். அதன் மேலும் கீழும் அக்னியானது சம நிலையில் உள்ளது. இது ஸ்ருஷ்டியின் பொருட்டு உள்ளது. இதன் மந்த்ரமானது: ஓம் தம் ஹ்ரூர்ஹ: தம் நம: ப்ரபாத்மநே கௌஸ்துபாய ஸ்வாஹ – என்பதாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி – 63)

[விவேகன் மிகுந்த உவகையுடன் அதனைக் கேட்டவனாக] ப்ரியே! யாராலும் உண்டாக்கப்படாத வேதங்களுடைய ஒலி போன்று உண்மையை விளம்புகின்ற இந்த அசரீரி கூறுவதைக் கேட்டாயா?

[ஸுமதி மிகுந்த ஆனந்தம் கொண்டவனாக] எனது எஜமானரே! இது தேவர்களுடைய வாக்கு அல்லவோ? இது பொய்யாகாது.

[விவேகன்] அன்பானவளே! உன்னை எனது துணையாகக் கொண்டுள்ளேன். உனது உதவியுடன் வெற்றியானது எனது கைகளில் வருவது உறுதியே ஆகும்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 74)

163. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோ வென்னில்.

அவதாரிகை - இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறது லீலார்த்தமாகவாகில், ஸம்ஹார தசையில் லீலை குலையாதோ? என்கிற சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோ? என்னில்) என்று.

விளக்கம் – இவ்விதம் ஸ்ருஷ்டி என்பது லீலைக்காகவே உள்ளது என்று கூறினால், ஸம்ஹார நிலையில் இப்படிப்பட்ட லீலையானது குறையாதோ என்ற சந்தேகத்தை எழுப்பிக் கொள்கிறார்.

164. ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

அவதாரிகை - அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் (ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது) என்று.

விளக்கம் – அந்த சந்தேகத்தை விலக்குகிறார்.

வ்யாக்யானம் – அதாவது, கொட்டகமிட்டு விளையாடுகிற பாலர்க்கு, இட்ட கொட்டகந்தன்னை மீளவழித்துப் பொகடுகிறது தானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக்கைதானும் ஸ்ருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, அப்போதும் லீலை குலையாது என்றபடி. “அகில புவந ஜந்மஸ்த்தேம பங்காதி லீலே” என்றும், “நிகில ஜகதுதய விபவ லய லீல” என்றும், ஸ்ருஷ்டியோபாதி ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு லீலையாக அருளிச்செய்தாரிறே

எம்பெருமானார். ஆக இதுக்குக் கீழ், ஈச்வரனே ஜகத்துக்குக் காரணமென்றும்; இவன் காரணமாகிறது ஹேத்வந்தரங்களாலன்று, ஸ்வேச்சையாலேயென்றும்; ஸங்கல்ப மாத்ராவக்ல்பதமாகையாலே இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும்; இது தனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையென்றும் சொல்லி நின்றது.

விளக்கம் - அதாவது, மணல் வீடு கட்டி விளையாடும் சிறுவர்களுக்குத் தாங்கள் கட்டிய மணல் வீட்டை அழிப்பதும், பின்னர் மீண்டும் உண்டாக்குவதும் என்பது, விளையாட்டிற்காகவே உள்ளது. இதனைப் போன்றே ஸம்ஹாரமும் ஸ்ருஷ்டி போன்று லீலையாக உள்ளதால், அந்த நேரத்தில் லீலை மாறாது என்று கருத்து. ஸ்ரீபாஷ்யம் மங்கள ச்லோகம் - அகில புவந ஜந்மஸ்த் தேம பங்காதி லீலே - அனைத்து உலகின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றை ஒரு லீலையாகக் கொண்டு - என்றும், நிகில ஜகதுதய விபவ லய லீல - அனைத்து உலகின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றை ஒரு லீலையாகக் கொண்டவனே - என்றும், ஸ்ருஷ்டி போன்று ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு ஒரு லீலையாகவே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தார். ஆகவே, இதற்கு முன்பாக, அனைத்து ஜகத்திற்கும் ஈச்வரனே காரணமாக உள்ளான் என்பது, மற்ற காரணங்களால் அல்ல, தனது இச்சையால் மட்டுமே என்றும்; ஸங்கல்பத்தை கொண்டு மட்டுமே இது நடைபெறுவதால், மிகவும் எளிதாகவே அவனுக்கு உள்ளது என்றும்; இதன் பயன் என்பது லீலைக்காக மட்டுமே என்றும் கூறப்பட்டது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 341)

5-2-9 மேவித்தொழுதுயம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை

நாவிற் கொண்டு அச்சுதன் தன்னை ஞானவிதி பிழையாமே

பூவில் புகையும் விளக்கும் சாந்தமும் நீரும் மலிந்து

மேவித் தொழும் அடியாரும் பகவரும் மிக்கதுலகே

பொருள் - வேதங்களில், இவனுடைய ஸ்வரூபம் மற்றும் குணங்கள் முதலானவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளதால் தூய்மையான உள்ளதான ஸ்ரீபுருஷஸூக்தம் போன்ற ருக் வேத சிறப்புகளை நாவில் உச்சரித்தபடி இருந்து, பக்தி கலந்த ஞானம் என்ற வழியிலிருந்து மாறாமல், மலர்களுடன் கூடிய தூபம் தீபம் சாந்தம் நீர் போன்றவற்றை பரிபூர்ணமாகக் கொண்டு, தனது அடியார்களை நழுவ விடாத ஸர்வேச்வரனை, எந்தவிதமான பயனையும் எதிர்பாராமல் அண்டி நின்று, கைங்கர்யம் மேன்மேலும் பெருகுவதற்காக அண்டுகின்ற அடியார்கள் மற்றும் முனிவர்கள் ஆகியோர்களால் இந்த உலகம் நிறைந்துள்ளது. நீங்கள் அவர்களை அண்டி நின்று வணங்கி, கரையேற முயலுங்கள்.

அவதாரிகை - பகவத் குணநிஷ்ட்டரும் கைங்கர்ய நிஷ்ட்டருமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூமியெங்கும் பரந்தார்கள்; நீங்களும் அவர்களோடொக்க அநந்யப்ரயோஜநராய் ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

விளக்கம் – “பகவத் குணத்தில் எப்போதும் ஈடுபட்டபடி உள்ளவர்களும், கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டபடி உள்ளவர்களும் ஆகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இந்த உலகம் முழுவதும் நிறைந்து நிற்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களைப் போன்று, வேறு பலன்களை எதிர்பாராமல் அவனைப் பற்றி நிற்பீர்களாக”, என்கிறார்

வ்யாக்யானம் – (மேவி இத்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநராயக் கொண்டு ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பாருங்கோள். (வேதப்புனிதவிருக்கை நாவிற்கொண்டு) வேதத்தில் அவன் விபூதி விஷயமாகப் பரக்குமவற்றையன்றிக்கே, அஸாதாரண விக்ரஹத்திலும் குணங்களிலும் ஸ்வரூபத்திலுமாகப் பரந்திருக்கற ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளை நாக்கிலே கொண்டு. (அச்சுதன் தன்னை) இவர்கள் நாவிலே கொண்டு அஹ்ருதமாகச் சொன்னால் அதை ஸஹ்ருதயமாகக் கொண்டு “ந த்யஜேயம்” என்னுமவன். (ஞானவிதி பிழையாமே) ஞானமென்கிறது ஜ்ஞான விசேஷமான பக்தியை. பக்தி பலாத் க்ருதமான க்ரியைகளிலொன்றும் தப்பாமே. (பூவில் இத்யாதி) பூவோடே கூடின புகை தொடக்கமான ஸமாராதநோபகரணங்களை மிகுத்துக் கொண்டு அவனை விடாதே நின்று அடிமை செய்யுமவர்களும், குணாநுஸந்தாநத்துக்கு அவ்வருகொன்றுக்கு சுகுமரன்றிக்கேயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், மிக்கது லோகம். (தொடர்ந்தடிமை செய்யும்) இளைய பெருமானையும், (கிடந்தவிடத்தே கிடந்து குணாநுபவம் பண்ணும்) ஸ்ரீபரதாழ்வானையும் போலே இருப்பாரேயாயிற்று லோகமடைய; நீங்களும் மேவித்தொழுதுயம்மின்.

விளக்கம் – எந்தவிதமான பயனையும் எதிர்பாராமல் அவனைப் பற்றி நின்று பிழைக்க முயலுங்கள். (வேதப்புனிதவிருக்கை நாவிற்கொண்டு) - வேதங்களில் அவன் விபூதி விஷயமாக விரிவாக உரைத்தது மட்டுமே அல்லாமல், அவனுக்கே உரிய திருமேனியிலும் குணங்களிலும் ஸ்வரூபத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டதான ஸ்ரீபுருஷஸூக்தம் போன்றவற்றை நாக்கில் வைத்து. (அச்சுதன் தன்னை) - இவர்கள் இவற்றை மனப்பூர்வமாக உரைக்கவில்லை என்றாலும், அவன் இவற்றை இவர்கள் மனப்பூர்வமாக உரைத்ததாகவே கொண்டு, யுத்தகாண்டம் – ந த்யஜேயம் - நான் கைவிடமாட்டேன் - என்று உள்ளவன். (ஞானவிதி பிழையாமே) - ஞானம் என்றால் ஞானத்துடன் சிறப்புற்ற பக்தி. பக்தியை பலனாக அளிக்கவல்ல செயல்களை எதனையும் விடாமல். (பூவில் இத்யாதி) - பூவுடன் கூடிய புகை தொடக்கமாக உள்ள அனைத்து ஆராதனை வஸ்துக்களையும் மிகுதியாகக் கொண்டு, அவனை விடாமல் நின்று கைங்கர்யம் செய்தபடி உள்ளவர்களும்;

குணங்களை எண்ணியபடி இருப்பதற்கு வேறு ஏதும் செய்யும் திறன் இன்றி உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மிகுதியாக உள்ள லோகம். (தொடர்ந்து அட்டிமை செய்யும்) – லக்ஷ்மணனைப் போன்று. (கிடந்தவிடத்தே கிடந்து குணாநுபவம் பண்ணும்) – பரதாழ்வான் போன்றும் இந்த லோகம் முழுவதும் நிரம்பினர். நீங்களும் அவர்களைத் தொழுது பிழைப்பீராக.

**5-2-10 மிக்கவுலகுகள் தோறும் மேவிக் கண்ணன் திருமூர்த்தி
நக்கபிரானோடு அயனும் இந்திரனும் முதலாகத்
தொக்கவமரர் குழாங்கள் எங்கும் பரந்தன தொண்டர்
ஒக்கத் தொழுகின்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே**

பொருள் - சிவனுடன் நான்முகனும் இந்திரனும் முதலான ஒன்றாகத் திரண்ட தேவர்களுடைய கூட்டங்கள், அனைத்து உயிர்களும் அண்டத்தக்கபடி உள்ள க்ருஷ்ணனுடைய செல்வம் பொருந்திய திருமேனியை அண்டி நின்று, அனைத்து இன்பங்களும் வளர்ந்தபடி உள்ள லோகங்கல் அனைத்திலும் பரவி நின்றார்கள். மற்ற விஷயங்களில் விருப்பம் கொண்டவர்களே! நீங்களும் அவர்களுடன் இணைந்து, அவனையே தொழ வல்லவர்கள் என்னும்போது, மற்ற தேவதைகளை அண்டி நிற்பதை ஏற்படுத்தும் கலியுக தோஷம் உங்களுக்கு ஏதும் இல்லை.

அவதாரிகை - நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகள் செய்கிற இத்தை நீங்களும் செய்திகோளாகில், யுக ப்ரயுக்தமான தோஷங்களும் போமென்கிறார்.

விளக்கம் - “நீங்கள் அண்டி நிற்கும் தேவதைகள் என்ன செய்கிறார்களோ அதனையே நீங்களும் செய்தால், கலியுகத்தால் உண்டாகும் தோஷங்கள் ஏதும் உங்களுக்கு ஏற்படாது”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (மிக்க இத்யாதி) விஸ்த்ருதமான லோகங்களெங்கும் க்ருஷ்ணனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தை சுபாச்ரயமாகப் பற்றி. (நக்கன் இத்யாதி) - ருத்ரனோடே ப்ரஹ்மாவும் இந்திரனும் இவர்கள் தொடக்கமாகத் திரண்ட தேவதா ஸமுஹங்களெங்கு மொக்கப் பரந்து விபூதி விஸ்தாரத்தை யுடையரானார்கள். அப்ராப்த விஷயத்தே தொண்டுபட்டுத் திரிகிற நீங்கள் அவர்களோடொக்க ஸர்வேச்வர ஸமாச்ரயணம் பண்ணப் பெறில், உங்கள் தோஷம் போகையென்றிக்கே யுக ப்ரயுக்த தோஷமும் போமென்கிறார்.

விளக்கம் – (மிக்க இத்யாதி) - பரந்து விளங்கும் அனைத்து லோகங்களிலும், க்ருஷ்ணனுக்கே உரித்தான திருமேனியை சுபமான இடமாகப் பற்றி. (நக்கன் இத்யாதி) - ருத்ரனுடன், நான்முகன் மற்றும் இந்த்ரன் ஆகியோர் தொடக்கமாகத் திரண்டு நிற்கும் தேவலோகக் கூட்டமானது, முழுமையாகப் பரந்து, விரிந்த விபூதியைப் போன்று ஆனார்கள். இந்த உலகில் உள்ள விஷயங்களுக்கு அடிமையாக உள்ள நீங்கள், அவர்களுடன் இணைந்து ஸர்வேச்வரனை அண்டி நின்றால், உங்களுடைய தோஷம் மட்டும் அல்லாமல், கலியுகத்தால் ஏற்படும் தோஷமும் போகும் என்கிறார்.

5-2-11 கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள் செய்யும்
மலியுஞ் சுடரொளி மூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன் தன்னைக்
கலிவயல் தென்னன் குருகூர்க் காரிமாறன் சடகோபன்
ஒலி புகழாயிரத்து இப்பத்து உள்ளத்தை மாசறுக்குமே

பொருள் - தன்னுடைய அடியார்களுக்கு கலியின் தோஷம் ஏதும் ஏற்படாதபடி தன்னைக் குறித்த “ஞானம், ப்ரேமை, செயல்கள்” ஆகியவற்றை, தனது க்ருபையால் அளிப்பதால் மேன்மேலும் ப்ரகாசத்துடன் கூடியதான தேஜோமயமான திருமேனி கொண்டவனும், வியக்க வைக்கும் குணம் மற்றும் லீலைகளை அவர்கள் அனுபவிக்கும்படி செய்து உதவுபவனும் ஆகிய க்ருஷ்ணனை, நன்கு வளர்ந்த வயல்கள் நிறைந்ததும், தெற்குத் திசைக்கு உயர்த்தியை அளிப்பதும் ஆகிய ஆழ்வார்திருநகரியின் எஜமானராகிய நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்ததான புகழுடன் கூடிய ஆயிரம் பாசுரங்களில், இந்தப் பத்துப் பாசுரங்களும், நெஞ்சில் உள்ள மாசுகளை விலக்கும்.

அவதாரிகை - நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குத் தேவதாந்தரங்கள் பக்கலுண்டான பரத்வ சங்கையும், எம்பெருமான்பக்கல் ப்ரயோஜநாந்தர பரதையுமான மாநஸ தோஷம் போமென்கிறார்.

விளக்கம் – இந்தத் திருவாய்மொழியைக் கற்றவர்களுக்கு, மற்ற தேவதைகளிடம் உள்ளதான “இவர்கள் பரதேவதையோ” என்ற சந்தேகமும், எம்பெருமானிடம் மற்ற பயன்களை எதிர்பார்த்தல் என்ற நிலையும் ஆகிய மனதோஷங்கள் அனைத்தும் விலகும் என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே) “கலெள க்ருதயுகம் தஸ்ய” என்கிறபடி கலிதோஷங்களொன்றும் வாராதபடியாகத் தன்னடியார்க்கு அருள்செய்யும். நாட்டுக்கிட்ட வஃகமல்லலிறே அந்த:புரத்துக்கிடுவது. (மலியும் சுடரொளி மூர்த்தி) அருள்செய்யாதொழிந்தாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. சுடரென்றும் ஒளியென்றும் பர்யாயமாய், இரண்டாலும் மிகுதியைச் சொல்லுகிறது. மலிதல் நிறைதலாய், மிக்க தேஜஸ்ஸாலே நிறைந்த வடிவென்றபடி. (மாயமித்யாதி) ஆச்சர்யமான குண சேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனையாயிற்றுக் கவிபாடிற்று. (கலிவயலித்யாதி) கலியென்று மிடுக்குக்கும், ஆரவாரத்துக்கும் பேர். இவற்றால் பூஸாரத்தைச் சொல்லுதல்; நடுவது, அறுப்பது, உழுவதாய்ச் செல்லுகிற ஆரவாரத்தைச் சொல்லுதல். இப்படிப்பட்ட வயலையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருநகரியில் ஆழ்வாரருளிச் செய்த, ப்ரஸித்தமான புகழையுடைத்தான ஆயிரத்திலும், இந்தப் பத்தும்; தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் பரத்வ சங்கை பண்ணுதல், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பக்கல் ஸஜாதீயபுத்தி பண்ணுதல், “அபாகவத ஸஹவாஸம் நன்று” என்றிருத்தல், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை அபேக்ஷித்தல் செய்கையாகிற மாநஸ தோஷங்களைப் போக்கும்.

விளக்கம் - (கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே) “கலெள க்ருதயுகம் தஸ்ய - கலியுகமும் க்ருத யுகமாகவே உள்ளது” என்பதற்கு ஏற்ப, கலிதோஷங்கள் ஏதும் வாராதபடி தனது அடியார்களுக்கு க்ருபை செய்கின்ற. (மலியும் சுடரொளி மூர்த்தி) - அவன் க்ருபை செய்யவில்லை என்றாலும், அவனை விட்டு அகல இயலாதபடி உள்ள திருமேனி அழகு. சுடர் மற்றும் ஒளி ஆகிய இரண்டும் ஒரே பொருள் தருபவை; இவை இரண்டாலும், தேஜஸ்ஸின் மிகுதி கூறப்பட்டது. மலிதல் என்றால் நிறைதல்; அதாவது மிகுந்த தேஜஸ்ஸால் நிறைந்த வடிவம். (மாயம் இத்யாதி) - வியக்கவைக்கும் குணங்கள் மற்றும் செயல்கள் கொண்ட க்ருஷ்ணனைக் குறித்து அல்லவோ கலி பாடியது. (கலிவயல் இத்யாதி) - கலி என்பதற்கு மிடுக்கு மற்றும் ஆரவாரம் என்று பொருள். இதன் மூலம் பூமியின் விவசாயம் கூறப்பட்டது. நடுதல், அறுத்தல், உழுதல் என்பதான ஆரவாரம் கூறப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட வயலைக் கொண்டதான திருநகரியில், ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, அனைவராலும் அறியப்பட்ட புகழ் நிறைந்த ஆயிரத்தில் உள்ள இந்தப் பத்துக்கள். மற்ற தேவதைகள் விஷயத்தில் “இவர்கள் உயர்ந்த தெய்வமோ” என்ற சந்தேகம் கொள்ளுதல், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றவர்களும் ஒன்றே என எண்ணுதல், “பாகவதர்கள் அல்லாரிடம் கொள்ளும் நட்பு சிறந்தது” என எண்ணுதல்,

பகவானிடம் மற்ற பயன்களை வேண்டுதல் ஆகிய மனதோஷங்கள் அனைத்தையும் போக்கும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 56)

வ்யாக்யானம் – வேதாசுர ராசியென்னாதே, கீர்கள் என்கிறது, “வேத சப்தேப்ய ஏவாதௌ” என்கிறபடியாலே லௌகிக சப்தங்களும் வைதிக சப்தங்களாகையாலே சொல்லுகிறது. அவை அந்த குணங்களைக் கண்டபடியென்? என்னில்: (ந உத்யமத: அதிசேரதே) உத்யோக தசையான இதொழிய, மேல் கால்வாங்கிற்றினவில்லை. “ஸைஷாநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா பவதி” இத்யாரப்ய, “ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆநந்த:” இதி. (யுவா ஸ்யாத்) ஸ்வரூப குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாதல்; யுவத்வத்தால் வந்த தேஜஸ்ஸைச் சொல்லுதல். “அத்யாயக” இதி ஜ்ஞாநம்; “ஆமிஷ்ட்ட” இதி பக்தி; “த்ரடிஷ்ட்ட” இதி வீர்யம்; “பாலிஷ்ட்ட” இதி பலம்; “தஸ்யேயம்” இதி ஐச்வர்யம். “த்ரய்யுத்யதா தவ யுவத்வமுகைர் குணௌகை:” இத்யாதய:.. (உத்யமத:) உத்யோகாத். (நாதிசேரதே) அதிக்ரமணஸமர்த்தா ந பவந்தி.

விளக்கம் – “வேத அசுர ராசி - வேத எழுத்துக்களின் கூட்டம்” என்று கூறாமல், “கிர: - வேத வாக்கியங்க” என்று கூறினார்? காரணம், “வேத சப்தேப்ய ஏவாதௌ - வேத சப்தங்களிலிருந்து அனைத்தையும்” என்பதற்கு ஏற்ப, லௌகிக சொற்களும் கூட வேதமயமான சப்தங்கள் என்று கூறுவதால் ஆகும். இவை அந்தக் குணங்களை எப்படிக் கண்டன என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். (ந உத்யமத: அதிசேரதே) - என்று தாங்கள் கூற விரும்பும் நிலையான இதனையும் மீறிச் செல்வதற்கு இவற்றுக்கு மனமில்லை. தைத்திரீய ஆநந்தவல்லியில், ஸ ஏஷ ஆநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா பவதி - இந்த ப்ரஹ்மத்தின் ஆனந்தம் இப்போது கூறப்படுகிறது - என்று தொடங்கி, ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆநந்த: - இதுவே ப்ரஹ்ம

ஆனந்தம் ஆகும் - என்று கூறப்பட்டது. இது ஸ்வரூப குணங்களையும் கூறியது எனலாம். இளமையால் வந்த தேஜஸ். அத்யாயக என்பது ஞானம், ஆமிஷ்ட்ட என்பது சக்தி, த்ரடிஷ்ட்ட என்பது வீர்யம், பாலிஷ்ட்ட என்பது பலம், தஸ்யேயம் என்பது ஐச்வர்யம். ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்தில் (51)) - த்ரய்யுத்யதா தவ யுவத்வமுகைர் குணௌகை: - யுவத்தன்மை போன்றவற்றால் மேன்மேலும் வளர்ந்த உனது குணங்கள் - என்பது காண்க. (உத்யமத:) - தொடக்கம் கடந்து. (நாதிசேரதே) - மேலே செல்ல இயலாமல் இருந்தன.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்